

שעות עבודה ומנוחה

חוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951

רבדים בחקיקה

תוכן ענינים

3	Go	פרק ראשון: מבוא	
3	Go	פירושים	סעיף 1
3	Go	פרק שני: שעות עבודה	
3	Go	יום עבודה	סעיף 2
3	Go	שבוע עבודה	סעיף 3
3	Go	שינוי יום עבודה ושבוע עבודה	סעיף 4
4	Go	שינוי לפי הסכם קולקטיבי	סעיף 5
4	Go	איסור העבודה בשעות נוספות	סעיף 6
4	Go	פרק שלישי: מנוחה שבועית	
4	Go	שעות המנוחה השבועית	סעיף 7
4	Go	שינוי שעות המנוחה השבועית	סעיף 8
4	Go	איסור העבדה במנוחה השבועית	סעיף 9
4	Go	איסור עבודה במנוחה השבועית חוק תשכט 1969	סעיף 9א
4	Go	תחולת סעיף 12 חוק תשכט 1969	סעיף 9ב
4	Go	איסור הפליה	סעיף 9ג
5	Go	עובד שנדרש לעבוד במנוחה השבועית	סעיף 9ד
5	Go	שינוי סביר בתנאי עבודה	סעיף 9ה
5	Go	אי תחולה	סעיף 9ו
5	Go	סמכות בית הדין לעבודה	סעיף 9ז
5	Go	פרק רביעי: עבודה בשעות אסורות	
5	Go	העבדה המותרת בשעות נוספות	סעיף 10
5	Go	היתר העבדה בשעות נוספות	סעיף 11
6	Go	היתר העבדה במנוחה השבועית	סעיף 12
6	Go	שעות נוספות והגברת תעסוקה	סעיף 13
6	Go	חנאים והגבלות להיתר	סעיף 14
6	Go	היתר כללי והיתר מיוחד	סעיף 15
6	Go	גמול שעות נוספות	סעיף 16
6	Go	גמול עבודה במנוחה השבועית	סעיף 17
7	Go	שכר רגיל	סעיף 18
7	Go	תקנות בדבר חישוב הגמול	סעיף 19
7	Go	פרק חמישי: הפסקות	
7	Go	הפסקות	סעיף 20
7	Go	הפסקה בין יום עבודה למשנהו	סעיף 21
7	Go	עבודת לילה חוק הסדרים תשנ"א 1991	סעיף 22
7	Go	היתר בדבר הפסקות	סעיף 23
7	Go	פרק ששי: פיקוח וענשים	

חוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951

נוסח מלא ומעודכן

7	Go	סמכויות מפקח עבודה	סעיף 24
7	Go	פנקס שעות עבודה וכו	סעיף 25
8	Go	ענשים	סעיף 26
8	Go	אחריותם של חברי הנהלה ושל מנהלים	סעיף 27
8	Go	דין חבורת עובדים	סעיף 28
8	Go	פרק שביעי: הוראות שונות	
8	Go	תחולת החוק	סעיף 30
8	Go	המדינה כמעביד	סעיף 31
8	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 32
9	Go	חובת התיעצות	סעיף 33
9	Go	העברת סמכויות	סעיף 34
9	Go	שמירת זכויות	סעיף 35
9	Go	ביטול	סעיף 36
9	Go	תחילת תוקף	סעיף 37

שעות עבודה ומנוחה

חוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951

פרק ראשון: מבוא

1. בחוק זה – פירושים
- “שעות עבודה” פירושו - הזמן שבו עומד העובד לרשות העבודה, לרבות הפסקות קצרות ומוסכמות הניתנות לעובד להחלפת כוח ואויר, חוץ מהפסקות על פי סעיף 20; ;
- “שעות נוספות” פירושו - שעות העבודה העודפות -
- (א) על התחום שנקבע ליום עבודה בסעיף 2, או על יום עבודה שייקבע על פי סעיף 4, או
- (ב) על התחום שנקבע לשבוע עבודה בסעיף 3, או על שבוע עבודה שייקבע על פי סעיף 4; ;
- “עבודת לילה” פירושו - עבודה ששתי שעות ממנה, לפחות, הן בתחום השעות שבין 22:00; ;
- “מפקח עבודה” פירושו - מפקח כמשמעותו בפקודת מחלקת העבודה, 1943; ;
- “מפקח עבודה אזורי” פירושו - מפקח עבודה שנתמנה על ידי שר העבודה להיות מפקח עבודה אזורי.

פרק שני: שעות עבודה

2. (א) יום עבודה לא יעלה על שמונה שעות עבודה.
- (ב) בעבודת לילה וביום שלפני המנוחה השבועית וביום שלפני חג שהעובד אינו עובד בו, בין על פי חוק ובין על פי הסכם או נוהג, לא יעלה יום עבודה על שבע שעות עבודה.
3. שבוע עבודה לא יעלה על ארבעים וחמש שעות עבודה.
- שבוע עבודה (תיקון מס' 8) תשנ"ג-1993
4. (א) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות -
- (1) יום עבודה שתחומו פחות מן הקבוע בסעיף 2 ושבוע עבודה שתחומו פחות מן הקבוע בסעיף 3 - לעבודות מסויימות, אם ראה צורך בכך מטעמים שבבריאות העובד או שבנסיבות העבודה; ;
- (2) יום עבודה שתחומו יתר על הקבוע בסעיף 2 ושבוע עבודה שתחומו יתר על הקבוע בסעיף 3 -
- (I) לעבודות מסויימות בחקלאות ועבודות הקשורות במישרין לטיפול בבעלי חיים; ;
- (II) לעבודות במקום שמטפלים בחולים, בבתי- מרקחת, במוסדות החלמה, במוסדות לטיפול בזקנים או בילדים; ;
- (III) לעבודות בבתי אוכל, בבתי מלון ובבתי קפה; ;
- (IV) לשמירה; ;
- (V) לעובדים בשירות המדינה או בשירות רשות מקומית עבודה שאינה תעשיתית, לכולם או לחלק מהם, בעבודות שהן לדעת שר העבודה חיוניות לציבור ושפורטו בתקנות,
- ובלבד שיום עבודה לא יעלה על עשר שעות עבודה, ושבוע עבודה לא יעלה, בממוצע לתקופה שתקבע בתקנות, על ארבעים וחמש שעות עבודה.
- (ב) על אף האמור בסעיף 2, לא יעלה יום עבודה של עובד חדשי במשק בית פרטי שאינו
- שינוי יום עבודה ושבוע עבודה

- עובד חלקי, על 10 שעות עבודה; דין יום עבודה לפי סעיף קטן זה כדין יום עבודה לפי סעיף 2.
5. (א) אישר שר העבודה הסכם קולקטיבי, שבו נקבע יום עבודה ארוך משמונה שעות עבודה או שבוע עבודה ארוך מארבעים וחמש שעות, דינם של יום עבודה ושבוע עבודה כאלה כדין יום עבודה ושבוע עבודה לפי הסעיפים 2 ו-3.
- שר העבודה לא יתן אישור על פי סעיף קטן זה, אלא אם -
- (1) נוכח שבגלל הנסיבות המיוחדות אין לקיים יום עבודה כקבוע בסעיף 2 או שבוע עבודה כקבוע בסעיף 3;
- (2) המספר הממוצע של שעות העבודה לתקופה שנקבעה בהסכם הקולקטיבי אינו עולה על עשר ליום וארבעים וחמש לשבוע.
- (ב) אישר שר העבודה הסכם קולקטיבי, שבו נקבע לאחד הימים בשבוע יום עבודה שלא למעלה מחמש שעות עבודה ולשני ימים בשבוע יום עבודה שלא למעלה מתשע שעות עבודה, דינם של ימי עבודה כאלה כדין יום עבודה לפי סעיף 2.
6. העבדת עובד בשעות נוספות אסורה, אם אינה מותרת לפי סעיף 10, או אם לא הותרה לפי סעיף 11.
- פרק שלישי: מנוחה שבועית**
7. (א) לפחות שלושים ושש שעות רצופות לשבוע הן המנוחה השבועית של העובד.
- (ב) המנוחה השבועית תכלול -
- (1) לגבי יהודי - את יום השבת;
- (2) לגבי מי שאינו יהודי - את יום השבת או את יום הראשון או את היום הששי בשבוע, הכל לפי המקובל עליו כיום המנוחה השבועית שלו.
8. שר העבודה רשאי לקבוע, בתקנות, לעבודות מסויימות, מנוחה שבועית שתחומה פחות משלושים ושש שעות, אך לא פחות מעשרים וחמש שעות רצופות. דין המנוחה השבועית שתקבע בתקנות לפי סעיף זה כדין המנוחה השבועית לפי סעיף 7.
9. העבדת עובד במנוחה השבועית אסורה, אם לא הותרה לפי סעיף 12.
- 9א. (א) בימי המנוחה הקבועים כמשמעותם בפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, לא יעבוד בעל בית מלאכה בבית מלאכתו, ולא בעל מפעל תעשייה במפעלו, ולא יסחר בעל חנות בחנותו.
- (ב) בימי מנוחה כאמור לא יעבוד חבר של אגודה שיתופית בבית מלאכה או במפעל תעשייה של האגודה; בבית מלאכה או מפעל תעשייה של אגודה שיתופית חקלאית לא יעבוד חבר אלא אם העבודה קשורה בשירותים הנחוצים למשק שלה.
- (ג) מי שאינו יהודי רשאי - לגבי בית מלאכתו, מפעל תעשייתו או חנותו, הנמצאים בתחום רשות מקומית שמספר תושביה שאינם יהודים הוא, לפי קביעת הרשות, לפחות רבע מכלל תושבי הרשות - לקיים את האיסורים לפי סעיף זה, או בימי המנוחה כאמור או בימי שבתו וחגיו, לפי בחירתו; והוא הדין לגבי רובע של רשות מקומית, שתחומו ומספרם היחסי של תושביו שאינם יהודים בכלל תושביו - שהוא רבע לפחות - נקבעו לענין זה על ידי אותה רשות.
- (ד) האמור בסעיף קטן (ג) אין בו כדי למנוע נאשם לפי סעיף זה מלהביא ראיות כי מספר התושבים שאינם יהודים בתחום רשות מקומית או רובע שלה, לפי הענין, אינו פחות מרבע מכלל תושבי הרשות או הרובע.
- 9ב. הוראות סעיף 12 יחולו, בשינויים המחוייבים, על מתן היתרי עבודה בימי מנוחה למי שהוראות סעיף 9א חלות עליו.
- 9ג. (א) לא יסרב הזקוק לעובד לקבל אדם לעבודה בשל כך בלבד שהוא הודיע עם קבלתו לעבודה שאינו מסכים לעבוד בימי המנוחה השבועית על פי איסור שבמצוות דתו שאותן הוא מקיים, ולא ידרוש ממנו ליתן התחייבות לעבוד בימי המנוחה השבועית כתנאי לקבלתו לעבודה.

שינוי לפי הסכם קולקטיבי (תיקון מס' 8) תשנ"ג-1993

(תיקון מס' 8) תשנ"ג-1993

איסור העבודה בשעות נוספות

שעות המנוחה השבועית

שינוי שעות המנוחה השבועית

איסור העבודה במנוחה השבועית (תיקון מס' 1) תשכ"ט-1969

תחולת סעיף 12 (תיקון מס' 1) תשכ"ט-1969

איסור הפליה (תיקון מס' 5) תשמ"א-1981

9ב. הזקוק לעובד רשאי לדרוש ממי שהודיע כאמור בסעיף קטן (א) שימסור לו, לא יאוחר משבעה ימים מיום הדרישה, תצהיר בכתב לפי סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, ובו הפרטים המבססים את הודעתו ובכללם פרטים המעידים על הכרתו הדתית ועל קיום מצוות דתו, ואם הוא יהודי - שהוא גם שומר על כשרות בביתו ומחוצה לו ואינו נוסע בשבת.

עובד שנדרש לעבוד במנוחה השבועית (תיקון מס' 5) תשמ"א-1981 (תיקון מס' 11) תשמ"ב-2002

9ד. (א) עובד שמעבידו דורש ממנו לעבוד בימי המנוחה השבועית, או שהודיע לו על כוונתו לדרוש ממנו לעבוד כאמור, רשאי להודיע למעבידו, לא יאוחר משלושה ימים מיום הדרישה או ההודעה כאמור, שהוא אינו מסכים לעבוד בימי המנוחה השבועית על פי איסור שבמצוות דתו שאותן הוא מקיים.

(ב) מעביד רשאי לדרוש מעובד שהודיע לו כאמור בסעיף קטן (א) שימסור לו, לא יאוחר משבעה ימים מיום הדרישה, תצהיר בכתב לפי סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, ובו הפרטים כאמור בסעיף 9ג(ב).

9ה. מעביד רשאי לשנות באופן סביר את תנאי עבודתו וסדרי עבודתו של מי שהודיע לפי סעיפים 9ג או 9ד, שאינו מסכים לעבוד בימי המנוחה השבועית.

שינוי סביר בתנאי עבודה (תיקון מס' 5) תשמ"א-1981 אי-תחולה (תיקון מס' 5) תשמ"א-1981

9ו. (א) הודעה לפי סעיפים 9ג או 9ד שהיא הודעת שקר, או שנותנה נדרש למסור תצהיר כאמור בסעיפים אלה, ולא עשה כן - בטלה.

(ב) הוראות סעיפים 9ג ו-9ד לא יחולו -

(1) במקום עבודה שהוא מפעל או מוסד או חלק מהם המופקדים על בטחון הציבור;

(2) בעבודה הקשורה בבטחון המדינה או בשמירת בטיחותם, שלומם או בריאותם של בני אדם;

(3) בעבודה הקשורה באירוח בבתי מלון;

(4) בעבודה הקשורה בייצור חשמל והזרמתו;

(5) בעבודה הקשורה בקיום אספקה או שירותים חיוניים ושנקבעה בצו מאת ועדת השרים הנוכרת בסעיף 12(ב), באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אם לדעת ועדת השרים תחולת הסעיפים האמורים עלולה למנוע קיום האספקה או השירותים כאמור.

9ז. (א) לבית דין אזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969 (להלן - בית הדין האזורי), תהיה סמכות יחודית לדון בתובענות שעילתן בהוראות סעיף 9.

סמכות בית הדין לעבודה (תיקון מס' 5) תשמ"א-1981 (תיקון מס' 10) תשמ"א-2000

(ב) לא יזדקק בית הדין האזורי לתובענה שעילתה בהוראות סעיפים 9ג עד 9ו, שהוגשה לאחר שחלפו שנים עשר חדשים מיום תחילת העילה.

פרק רביעי: עבודה בשעות אסורות

10. (א) העבדת עובד בשעות נוספות מותרת -

העבדה המותרת בשעות נוספות

(1) כשתאונה או מאורע בלתי צפוי מראש מחייבים זאת, או כשיש לטפל באופן דחוף במכונות או בציוד, ואינה מותרת אלא במידה הדרושה למניעת הפרעה קשה בתהליך הרגיל של העבודה, או למניעת נזק לגוף או לנכס שאין למנוע אותו בדרך אחרת;

(2) כשעובדים במשמרות; ובלבד שלא יעבדו יותר משעה נוספת אחת ליום, ושהמוצע לשלושה שבועות לא יעלה על ארבעים וחמש שעות עבודה לשבוע;

(תיקון מס' 8) תשמ"ג-1993

(3) בהכנת מאזן שנתי, ברישום מלאי הסחורה ובמכירה שלפני חג; ובלבד שלא יעבדו יותר מארבע שעות נוספות ליום וממאה לשנה.

(ב) הועבד עובד שעות נוספות על פי פסקה (1) של סעיף קטן (א) - תימסר לכל המאוחר למחרת היום הודעה על כך בכתב למפקח עבודה אזורי, ולא ימשיכו בעבודת שעות נוספות, אלא אם נתן המפקח היתר לכך בכתב וקימו התנאים שבהיתר.

11. שר העבודה רשאי להתיר העבדת עובד בשעות נוספות –
- (1) בתקופה שבה קיים במדינה מצב של חירום בתוקף הכרזה לפי סעיף 9(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, וכן בשעה שצרכי ההספקה והשירותים החיוניים מחייבים זאת, לדעת שר העבודה, או לדעת שר הבטחון, כשהמדובר הוא במקומות עבודה, הנתונים להוראותיו, או שבהם מבצעים הזמנות של צבא-הגנה לישראל;
- (2) בשירותים ציבוריים לא-תעשייתיים;
- (3) בשמירה;
- (4) במקום שבו מטפלים בחולים, בבתי מרקחת, במוסדות החלמה, במוסדות לטיפול בזקנים או בילדים;
- (5) בבתי אוכל, בבתי מלון, בבתי קפה, במפעלי תרבות, ספורט ושעשועים;
- (6) בעבודת הכנה או גמר שיש לעשותה מחוץ לשעות העבודה הרגילות, ובעבודה שמטבעה היא נעשית לסירוגין ובהפסקות, ועל העובד להיות כל הזמן במקום עבודתו;
- (7) בעבודה עונתית או במקרים יוצאים מן הכלל כשיש לחץ עבודה זמני בלתי רגיל.
12. (א) שר העבודה רשאי להתיר העבדת עובד בשעות המנוחה השבועית, או בחלק מהן, אם הוא מושכנע שהפסקת העבודה למנוחה השבועית לכולה או לחלק ממנה, עלולה לפגוע בהגנת המדינה או בבטחון הגוף או הרכוש, או לפגוע פגיעה רבה בכלכלה, בתהליך עבודה או בסיפוק צרכים שהם, לדעת שר העבודה, חיוניים לציבור או לחלק ממנו.
- (ב) היתר כללי לפי סעיף קטן (א) לא יינתן אלא על פי החלטת ועדת שרים המורכבת מראש הממשלה, שר הדתות ושר העבודה.
- (ג) בהיתר מיוחד לפי סעיף קטן (א) יפורטו המקצועות או התפקידים של העובדים שלגביהם ניתן ההיתר או המחלקות במקום העבודה שלגבי עובדיהן ניתן ההיתר.
- (תיקון מס' 6 תשמ"ג-1983)
13. שר העבודה רשאי, בצו שפורסם ברשומות או בהודעה מיוחדת, לאסור או להגביל העבדת עובד בשעות נוספות המותרת לפי סעיף 10(א), להוציא פסקה (1), או שהותרה לפי סעיף 11, אם ראה צורך לעשות כן לשם הגברת התעסוקה.
14. (א) שר העבודה רשאי לקבוע תנאים והגבלות להיתר.
- (ב) בהיתר העבודה בשעות נוספות יקבע שר העבודה את תחום השעות הנוספות המותרות.
15. (א) היתר יכול להיות כללי או מיוחד.
- (ב) הודעה על מתן היתר כללי ועל התנאים וההגבלות שנקבעו לו וכן הודעה על ביטול היתר כללי או על שינוי התנאים שנקבעו לו, תפורסם ברשומות.
- היתר מיוחד לא יינתן לתקופה העולה על שתי שנים, ומי שניתן לו ההיתר יציג אותו הצגה נראית לעין במקום שבו מעבידים לפיו.
16. (א) הועבד עובד שעות נוספות, ישלם לו המעביד בעד שתי השעות הנוספות הראשונות שבאותו יום שער עבודה לא פחות מ-1/4 מהשכר הרגיל, ובעד כל שעה נוספת שאחריהן לא פחות מ-1/2 מהשכר הרגיל.
- היה שכרו של עובד, כולו או חלקו לפי כמות התוצרת, ישלם לו המעביד בעד כל יחידה, שנעשתה בשתי השעות הנוספות הראשונות שבאותו יום, שכר עבודה לא פחות מ-1/4 מהשכר המשתלם בעד כל יחידה שנעשתה בשעות העבודה הרגילות, ובעד כל יחידה שנעשתה בשעות הנוספות שלמעלה משתיים – לא פחות מ-1/2 מהשכר המשתלם בעד כל יחידה שנעשתה בשעות העבודה הרגילות.
- (ב) היה שכרו של העובד על בסיס של חודש או של תקופה ארוכה יותר, יהא המעביד זכאי ליתן לעובד בעבודה מן העבודות המפורטות בפסקה (2) של סעיף 4(א) ובסעיף 4(ב), במקום

תשלום שכר לפי סעיף זה, מנוחה של שעה ורבע לפחות תמורת כל שעה משתי השעות הנוספות הראשונות שבאותו יום, ומנוחה של שעה וחצי לפחות תמורת כל שעה נוספת שאחריהן.

17. (א) הועבד עובד בשעות המנוחה השבועית או בחלק מהן:

גמול עבודה במנוחה השבועית

(1) ישלם לו המעביד בעד שעות אלה שכר עבודה לא פחות מ-1½ משכרו הרגיל. היה שכרו של העובד, כולו או חלקו, לפי כמות התוצרת, ישלם לו המעביד בעד כל יחידה שנעשתה בשעות המנוחה השבועית שכר עבודה לא פחות מ-1½ מהשכר המשתלם בעד כל יחידה שנעשתה בשעות העבודה הרגילות;

(2) יתן לו המעביד, במקום שעות המנוחה השבועית שבהן עבד, שעות מנוחה במספר ובזמן שנקבעו בהיתר שלפיו הועבד.

(ב) היה שכרו של העובד על בסיס של חודש או של תקופה ארוכה יותר, יהא המעביד זכאי ליתן לעובד, במקום הגמול לפי פסקה (1) של סעיף קטן (א) מנוחה של שעה וחצי לפחות תמורת כל שעה משעות המנוחה השבועית שבה עבד.

18. לענין הסעיפים 16 ו-17 "שכר רגיל" כולל כל התוספות שמעביד משלם לעובדו.

שכר רגיל

19. שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות משלימות בדבר חישוב גמול שעות נוספות וגמול עבודה במנוחה השבועית, לענין הסעיפים 16 ו-17.

תקנות בדבר חישוב הגמול

פרק חמישי: הפסקות

20. (א) ביום עבודה של שש שעות ולמעלה, תופסק העבודה למנוחה ולסעודה ל-¾ שעה לפחות, ובכלל זה תהיה הפסקה רצופה אחת של חצי שעה לפחות; ביום שלפני המנוחה השבועית וביום שלפני חג, ההפסקה היא של חצי שעה לפחות.

הפסקות

(ב) הפסקה לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על שלוש שעות.

(ג) בעת הפסקה לפי סעיף קטן (א) הנמשכת חצי שעה או יותר רשאי העובד לצאת מהמקום שבו הוא עובד, אלא אם נוכחותו במקום העבודה היא הכרח לתהליך העבודה או להפעלת הציוד והשימוש בו, והעובד נדרש על ידי מעבידו להישאר במקום העבודה, ובמקרה זה ייחשב זמן ההפסקה כחלק משעות העבודה.

(ד) עובד רשאי להתפלל במהלך יום עבודתו בהתאם לדרישות דתו; זמן התפילה ייקבע במקום העבודה בהתאם לצורכי העבודה ואילווציה, ובהתחשב בדרישות דתו של העובד.

(תיקון מס' 9) תש"ס-2000

21. בין יום עבודה למשנהו תחול הפסקה של שמונה שעות לפחות.

הפסקה בין יום עבודה למשנהו

22. (א) מפעל שעובדים בו במשמרות, לא יועבד בו עובד בעבודת לילה יותר משבוע אחד בתוך שלושה שבועות.

עבודת לילה (תיקון מס' 7) תשנ"א-1991

(ב) בשנים 1991, 1992 ו-1993 יראו כאילו בסעיף קטן (א) במקום "משבוע אחד" נאמר "משני שבועות".

(תיקון מס' 7) תשנ"א-1991

23. שר העבודה רשאי להתיר סטייה מהוראות הסעיפים 20 ו-22, אם נראה לו שסדרי העבודה או שתפקידו או טובתו של העובד מחייבים או מצדיקים זאת וכן לגבי מי שאינו מסכים לעבוד בימי המנוחה השבועית, על פי האמור בסעיפים 9 או 9ד. הוראות הסעיפים 14 (א) ו-15 חלות על היתר על פי סעיף זה.

היתר בדבר הפסקות (תיקון מס' 5) תשמ"א-1981

פרק ששי: פיקוח וענשים

24. (א) סמכויותיו של מפקח עבודה, ביחס לכל מקום שיש לו יסוד להניח כי מועבד בו עובד, הן כסמכויותיו של מפקח לפי סעיף 10(1) לפקודת מחלקת העבודה, 1943.

סמכויות מפקח עבודה

(ב) מפקח עבודה רשאי לחקור כל אדם הנמצא במקום שאליו בא מפקח העבודה בתוקף סמכויותיו לפי סעיף קטן (א), בכל ענין הנוגע לחוק זה, אך לא יידרש אדם ליתן תשובה או עדות העלולה לגלגל עליו אשמה.

מפקח עבודה רשאי לרשום בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של הנחקר.

(ג) דין פרוטוקול שנרשם בהתאם לסעיף קטן (ב) כדין הודעה שנרשמה בהתאם לסעיף 2

- לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) והסעיפים 3 ו-4 לאותה פקודה חלים עליו.
25. (א) מעביד חייב לנהל פנקס בדבר שעות עבודה, שעות מנוחה שבועית, שעות נוספות, גמול שעות נוספות וגמול עבודה במנוחה השבועית, ובו יירשמו הפרטים שייקבעו בתקנות.
- (א1) לעניין שעות עבודה, שעות מנוחה שבועית ושעות נוספות ייערך הרישום בפנקס שעות העבודה באופן שוטף ויכלול רישום שעות עבודה בפועל;
- (2) לא בוצע הרישום בפנקס כאמור בפסקה (1) באמצעים מכניים, דיגיטליים או אלקטרוניים, ייחתם הרישום מדי יום בידי העובד ויאושר בחתימת אחראי שהמעביד מינה לכך, אלא אם כן קבע שר התעשייה המסחר והתעסוקה, לאחר התייעצות עם ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה ועם ארגוני מעבידים שהם לדעת השר יציגים ונוגעים בדבר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, דרך אחרת לביצוע הרישום.
- (ב) שר העבודה יקבע, בהודעה שתפורסם ברשומות, את סוגי המעבידים שעליהם יחול סעיף זה.
26. (א) מי שהעביד בניגוד לחוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, דינו – קנס עד חמישים לירות על כל עובד שהועבד כאמור או מאסר עד חודש אחד או שני הענשים כאחד.
- (ב) מי שהפריע למפקח עבודה להשתמש בסמכויותיו, מי שסירב להשיב לו על שאלה שהוא חייב להשיב עליה, וכן מי שלא הציג היתר לפי סעיף 15(ב), דינו – קנס עד חמישים לירות או מאסר עד שני שבועות או שני הענשים כאחד.
- (ג) העובר על הוראת סעיף 9א, דינו – קנס 1000 לירות.
27. (א) חברה, אגודה שיתופית או כל חבר אנשים אחר, שהעבידו בניגוד לחוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, רואים כאחראי לעבירה גם כל חבר הנהלה, מנהל או פקיד של אותו חבר אנשים ואפשר להביאו לדין ולהענישו כאילו עבר הוא את העבירה, אם לא הוכיח אחד משני אלה:
- (1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;
- (2) שנקט בכל האמצעים הנאותים כדי להבטיח שהוראות חוק זה בקשר לעבירה הנידונה יקוימו.
28. בחבורת עובדים, בין שהיא גוף מאוגד ובין שאינה גוף מאוגד, רואים את כל אחד מבני החבורה כעובדו של האדם שמסר לחבורה את העבודה, אם היו רואים אותו כך אילו היה קיים קשר ישיר בינו ובין כל אחד מבני החבורה.
29. (בוטל).
- פרק שביעי: הוראות שונות**
30. (א) חוק זה אינו חל על העבדתם של:
- (1) שוטרים במשטרת ישראל, וכן כל מי שנמנה עם שירות בתי הסוהר;
- (2) עובדי המדינה שתפקידם מחייב לעמוד לרשות העבודה גם מחוץ לשעות העבודה הרגילות;
- (3) יורדי ים ועובדי דיג;
- (4) אנשי צוות אויר;
- (5) עובדים בתפקידי הנהלה או בתפקידים הדורשים מידה מיוחדת של אמון אישי;
- (6) עובדים שתנאי עבודתם ונסיבותיה אינם מאפשרים למעביד כל פיקוח על שעות העבודה והמנוחה שלהם.
- (ב) נתעוררו חלוקי דעות אם עובד שייך לאחד מסוגי העובדים שחוק זה אינו חל על העבדתם, רשאים העובד, המעביד, ועד העובדים במקום, אם ישנו, או מפקח עבודה, לבקש את הכרעת בית הדין לעבודה, כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969; בית הדין יתן לוועד

פנקס שעות עבודה וכו'

(תיקון מס' 12)
תשס"ח-2008

ענשים

(תיקון מס' 1)
תשכ"ט-1969
אחריותם של חברי
הנהלה ושל מנהלים

דין חבורת עובדים

(תיקון מס' 4)
תש"ס-1980

תחולת החוק

(תיקון מס' 3)
תשל"א-1971

(תיקון מס' 2)
תשכ"ט-1969

העובדים הזדמנות להשמיע את דברו בדרך שיוורה אף אם לא הועד הוא שביקש את ההכרעה.

31. לענין חוק זה דין עובד המדינה כדין כל עובד אחר. המדינה כמעביד
32. שר העבודה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, לרבות תקנות בדבר הדרכים שבהן יביא מעביד לידיעת עובדיו את הוראות חוק זה. ביצוע ותקנות
33. שר העבודה לא יתקין תקנות לפי הסעיפים 4, 8 ו-19, לא יתן היתר כללי לפי הסעיפים 11, 12 ו-23, לא יתן צו לפי סעיף 13 ולא ישתמש בסמכויותיו לפי סעיף 25(ב), אלא לאחר התייעצות עם ארגון העובדים הארצי המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים ועם ארגונים ארציים רפרזנטטיביים של מעבידים שלדעת השר הם נוגעים בדבר. חובת התייעצות
34. שר העבודה רשאי להעביר את הסמכויות הנתונות לו על פי חוק זה, חוץ מן הסמכויות להתקין תקנות, ליתן צו לפי סעיף 13 או היתר כללי לפי הסעיפים 11, 12 ו-23 ולפרסם הודעה לפי סעיף 15(ב). העברת סמכויות
- הודעה על העברת סמכויות תפורסם ברשומות.
35. חוק זה אינו בא למעט מכל זכות הנתונה לעובד על פי חוק, הסכם קולקטיבי, חוזה עבודה או נוהג. שמירת זכויות
36. סעיף 495 מהמג'לה – בטל. ביטול
37. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"ז באלול תשי"א (28 בספטמבר 1951). תחילת תוקף

משה שרת
שר החוץ
מ"מ ראש הממשלה

פנחס לבון
שר החקלאות
מ"מ שר העבודה

חיים וייצמן
נשיא המדינה